

La crisi de la Generalitat

Els diaris han prestat aquests dies l'atenció que es mereix a l'incident provocat per les manifestacions del conseller de la Generalitat de Catalunya senyor Vidal Rossell i la seva consegüent dimissió. Després, plantejada la renúncia del càrrec per l'esmentat conseller a requeriment dels seus companys, manca resoldre la segona part de l'incident que ha constituït, podríem dir, la primera crisi del Govern de Catalunya, molt natural en un període constituent i donada la seva composició heterogènia i la situació provisional que té fins a l'aprovació de l'Estatut i normalització de la vida política del país.

Nosaltres—i amb nosaltres segurament, la majoria dels catalans—hem seguit també atentament la manera de descabdellar-se aquest succés polític, nou en la nostra època. D'antuvi el President de la Generalitat digué que l'afer havia de solucionar-se substituint el conseller dimissit per un altre representant de la mateixa agrupació a la que aquell pertanyia. Era evident que si es volia mantenir la mateixa significació del Consell al menys fins a reprendre la vida normal, calia que tot seguit igual i, per això, el nou conseller de Foment i Agricultura hauria hagut d'ésser indicat per la Unió General de Treballadors. Sembla, però, que sorgí, tot seguit una dificultat insuperable: L'organisme polític que el senyor Vidal Rossell representava a la Generalitat es feia solidari de les seves manifestacions i, per tant, era impossible que un altre home d'aquest partit acceptés substituir-lo ni el Consell pogués bonament canviar solament de noms sense mudar l'ideologia i el criteri del substitut. Així, doncs, calia cercar en altres sectors la persona que havia d'ocupar el càrrec vacant.

Les darreres manifestacions que hem llegit del President de la Generalitat afirmen que en la reunió que celebrarà el Consell dilluns proper, la crisi quedarà resolta. Han donat ja alguns noms sense que, però, se'n doni cap com a segur. El senyor Macià s'ha dolgut de no poder fer entrar representants de tots els partits polítics catalans en el Consell, cosa que creiem s'havia d'haver fet des del primer moment, car la responsabilitat de l'hora actual cal que la sentin tots els sectors per a que després considerin com a pròpia l'obra de reconstrucció de Catalunya i d'estabilització de la República. Tota vegada que això no és possible, algú ha indicat que el millor seria cercar una solució parlamentària.

Hem de declarar que ens sentim partidaris entusiastes d'aquesta solució perquè la considerem la més democràtica i àdhuc la més encertada. La Generalitat complia amb una Assemblea encara no dissolta. Com és, doncs, que no s'ha convocat per a donar-li compte de l'incident i lliurar-li l'afer per a que ella el resolgui? Trobem que el cas, presentat a Madrid amb motiu de la dimissió del senyor Alcalà Zamora, ha estat tractat de la manera més correcta que hem presenciada i les Corts Constituents l'han resolt ràpidament i discretament. Catalunya té també el seu Parlament. Plantejat davant d'ell el conflicte, la deliberació de tots els diputats hauria també trobat, amb tota seguretat, una solució adequada que ningú no hauria pogut impugnar.

Creiem que encara s'hi és a temps. Solmesa la qüestió a l'Assemblea de la Generalitat es donaria, ensems, la sensació de respecte a les normes de la Democràcia, que han d'ésser les que deu seguir el Govern de la nostra terra

Marçal Trilla i Rostoll

NOTES POLITIQUES

La dimissió del senyor Vidal Rosell

Declaracions del senyor Macià

Ahir els periodistes interrogaren el senyor Macià sobre la provisió del càrrec que ocupava en el Consell de la Generalitat el senyor Vidal Rossell. Després d'aigües canvi d'impressions, durant el qual el President digué que el proper dilluns quedaria resolta la crisi, el senyor Macià feu les següents manifestacions, segons «La Nau» d'ahir: —El que han de fer els partits polítics que es pensen comptar amb la confiança del poble, és procurar que sigui aprovada aviat la Constitució, i encara més l'Estatut. Quan hi hagi una Constitució i siguin convocades eleccions i aquells elegits podran governar. Els que es creguin segurs de la victòria han d'ésser, doncs, els més interessats en la victòria. La llibertat és completa i les eleccions seran sinceres. El que és desaconsellable són les discrepàncies que actualment es produeixen per coses que no tenen cap importància, quan el que

està per damunt de tot és l'Estatut. Jo sento vivament en el cor aquestes discrepàncies. Vull supeditar-les tot, i sóc en el lloc que sóc, perquè l'Estatut s'aprovi en la seva integritat. Jo no contestaré cap més atac, vingui d'on vingui, i únicament atendre els atacs que siguin justos. Repeteixo que el que ha d'interessar a tots, és l'aprovació, com més aviat millor, del nostre Estatut i faré tots els possibles per evitar les discrepàncies.

La reorganització dels sometents

Manifestacions del general Batet

Copiem de «El Matí»:

«Ahir al matí va visitar el general Batet, el senyor Franch, que forma part de la Comissió organitzadora dels sometents armats de Catalunya.

El general Batet, conversant amb els periodistes, els digué que la visita del senyor Franch havia tingut per objecte pregar-li que presidís una reunió que celebrarà dimarts vinent la Comissió organitzadora dels sometents armats de Catalunya. Digué el general Batet que presidirà amb molt de gust l'esmentada reunió, que té per objecte

reorganitzar els sometents; perquè puguin comptar la missió per a la qual foren creats. Es tindrà en compte que tots els individus sometentistes reunixin les condicions morals, socials i de caràcter que calen per a pertànyer a la dita Institució.

El general Batet, parlant del sometent ciutadà, digué que el del centre de la ciutat de Barcelona ja havia estat dissolt quan la implantació del nou règim.»

El desarmament ciutadà

Un decret

A la Presidència han facilitat aquesta nit el següent decret:

«Como Presidente del Gobierno de la República vengo en decretar lo siguiente:

Artículo primero.—Quedan caducadas las licencias de uso de armas de fuego concedidas a particulares.

Artículo segundo.—En el plazo de cinco días contados desde la publicación de este decreto en la Gaceta de Madrid, los poseedores de armas de fuego deberán entregarlas contra recibo en el Gobierno civil de la provincia respectiva y al jefe de línea y puestos de la Guardia civil en las poblaciones que no sean capitales de provincia.

Las armas de caza podrán ser entregadas y dejadas a sus dueños en virtud de un permiso especial de la autoridad gubernativa.

Artículo tercero.—Transcurrido el plazo que se señala en el artículo anterior las personas en cuyo poder o en cuyo domicilio se encuentren armas de fuego serán sometidas a las sanciones previstas en la ley de 21 de octubre pasado.

Artículo cuarto.—Respecto al sometent armado de Cataluña, se establece lo dispuesto para esta institución.

No obstante la autoridad procederá igualmente a recoger las armas de fuego entregadas a los inscritos en el sometent rural de Cataluña con posterioridad al 13 de septiembre de 1923.

Artículo quinto.—Continúan en vigor las disposiciones legales, establecidas para la tenencia de armas con destino a la venta pública.

Dado en Madrid en 13 de noviembre de 1931.»

—Que m'en diu, senyora Tuies de tot això?

—Ai, Senyor, si, ja ho veu senyora Pepal

—I tal, i tal, no m'en parli.

De *Passing Show*, Londres.

NOTES D'ART

Les Arts a París

Pintors d'avui: Joaquim Biosca

L'important revista crítica de Brussel·les *La Renaissance d'Occident*, publica el següent article que traduïm amb molta satisfacció:

La pintura catalana, després de la seva remarcable manifestació del Saló de Tardor on una secció li fou confiada, ha pres categoria entre les escoles europees, i no ens és permès d'ignorar, ara, la seva original vitalitat. L'escola valenciana, amb els caps de fila Sorolla i Bastida molt diferents d'un castellà com Zuloaga, recerca, sobretot, el tornassol dels colors i de l'atmosfera, aquest esclat més aviat exterior del real; l'escola catalana, en canvi, més concentrada, més replegada sobre ella mateixa, manifesta, segons la pròpia paraula del filòsof Eugeni d'Ors, un art responsable, l'independència del qual es posa sota el control d'una sensibilitat afinada per l'estudi i la cultura. Oberta a totes les manifestacions modernes, aquesta pintura tothora ha cercat un equilibri entre la tradició que ella esguarda, en just títol, com la base de la seva originalitat i les més audacioses teories del dia les quals contenen, en germen, tot el misteriós esdevenidor. Es tracta d'escollir; per escollir cal tenir gust i la tasca no és pas sempre fàcil entre les obres desiguals i les tendències contradictòries, però podem confiar amb els artistes catalans si hom es relaciona amb llur sentit particular del «seny» que, segons ells, no és altra cosa que el geni socialitzat.

La pintura catalana ha pres, al començament d'aquest segle, aquest lloc important que hom li reconeix avui dia. La seva renaixença fou iniciada per tres importants figures en l'actualitat desaparegudes: Martí Alsina, Benet Mercader i el paisatgista olotí Joaquim Vayreda. Els següents puixants paisatgistes com Joaquim Mir i Nicolau Raurich, coloristes de valua tals com l'Anglada i l'Isidre Nonell, notables decoradors entre els quals cal esmentar J. M. Sert, puix que la seva exposició fou remarcada al Museu de «Jeu de Paune», Torres Garcia, l'art del qual evolucionà curiosament des de la pura plàstica dels trescentistes italians fins a les inquietuds del futurisme modern, en fi, Joaquim Sunyer, el més cèlebre i el més conegut dels pintors de l'actual generació, pintor mediterrani, pintor de gràcia i de mesura, animador conscient, regulador del bon gust. El seu art té una claredat de proporcions ben pròpia que realça, encara, l'atractiu d'una valor local, la qual dona moviment i vida als seus quadros. Entre aquesta pintura i la novella generació l'obra de la qual no ha arribat encara al seu punt de maturitat, com per exemple un Joan Miró, un Josep de Tagores o un Creixam, el pintor Joaquim Biosca ha anat, poc a poc, adquirint un lloc que els seus mateixos confreres avui li concedeixen.

Cap pintor, potser, no fou més discutit i cap no ha tingut de sostenir una tan dura i perseverant lluita. La seva primera exposició data de l'any 1906. Joaquim Biosca era aleshores el company i el camarada del gran Isidre Nonell. Època significativa en el sentit que marca un moment de les aspiracions catalanes. La lectura de Gorki, d'Ibsen i de Tolstoi, traduïts febrilment en llengua catalana, dona peu a totes aquestes revoltes intel·lectuals que el nostre Laurent Tailhade condensava en aquesta època en la famosa «Ballade Solness» composta pel 78è aniversari del gran dramaturg.

Semblantment a Tailhade, de qui hom recorda els nombrosos duels, entre altres, aquell que sostingué contra Maurice Barrès i del qual restà esguerrat de la mà dreta, Isidre Nonell fou la víctima prematura de la seva època degut al seu amor, als humils, als escanyats, als pàries de la societat, puix que tot això fou considerat per la clan adversa com un signe d'anarquia. Després de la mort de Nonell, del qual re·lé sempre la gran lliçó d'humanisme i de qui resta encara un deixeble des del punt de mira pictòric, Joaquim Biosca prengué el savi partit de separar-se del soroll públic i s'afegí a un retraïment sever i laboriós durant més de deu anys. Va condensar el seu ofici, va comunicar-li aquesta flama interior que l'aclearé i l'embelleix. A despit, però, d'aquesta independència exclusiva que senyala les seves obres entre totes, Joaquim Biosca retrobà, pas a pas, però sota una altra cara, la tradició del seu malaguanyat mestre. El realisme de Nonell resta, sobretot, extern i el seu pinzell ho traduí per puixants harmonies pictòriques, el realisme, o millor l'intrarealisme de Biosca peneïra la valor interna de les coses i dels éssers, i és pels efectes del clar-obscur els matisos artísticament acordats, que ell ho tradueix. La seva color no té res de llusors que tant estimen els impressionistes, encara que hom trobi d'ells un aire de parentiu. Aquest pintor no cerca expressar l'atmosfera circundant en el món dels fenòmens, sinó alguna íntima simfonia teixida de joia i de dolor manifestada en la seva paleta harmoniosa i sensible. Joaquim Biosca ha conegut l'isolament i la lluita; en l'isolament ha trobat aquesta imperiosa voluntat que fa els forts, en la lluita ha deixat les formes fàcils que s'aturen massa sovint en l'esbòs, en l'assaig i que no realitzen mai l'obra, el quadro. Aquest artista ha arreglerat una sèrie de pintures que reunides mostraran millor que cap glossa, la forta personalitat d'un pintor a qui l'emoció fatima s'imposa amb una singular persuasió.

A casa seva cal consignar que l'esperit nòrdic ha sabut penetrar aquesta tradició mediterrània cara a la pintura

La T. S. F.

Unión Radio Barcelona EAJ1.
349 m. 20 kw., 859 kiloc.

Dissabte, 14 de novembre

20:30: Curs elemental d'anglès a càrrec de la professora Miss Kinder.—
21:00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de Catalunya. Cotització de monedes. Tancament del Borsí de la tarda.—
21:05: Orquestra de Radio Barcelona.
22:00: Notícies de Premsa. Notes oficials de l'emissora.—22:05: Retransmissió des de Unión Radio EAJ 7 Madrid.

Diumenge, 15 de novembre

«La Palabra», diari parlat de Ràdio Barcelona.—7:30 a 8 matí, primera edició; 8 a 8:30, segona edició.

11:00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de Catalunya.—13:00: Emissió de sobretaula.—13:30: Concert pel Sextet Radio.—14:00: Informació teatral Secció cinematogràfica. Sextet.—15:00: Sessió radiobenèfica.—16:00: Tancament de l'Estació.—17:30: Audició de discos.—18:00: Orquestra de Radio Barcelona.—18:30: El tenor Antoni F. Cavalliere.—19:00: Sessió agrícola dominical. «L'oportunitat de les operacions de conreu», conferència en català per J. Vallés Estruch.—19:10: L'Orquestra de Radio Barcelona.—19:40: Recital a càrrec de la cantatriu Maria Lluïsa Claramunt.—20:00: Conversació en català, per Roc Boronat.—20:20: Orquestra de Radio Barcelona.—21:00: Fi de l'emissió.

Dilluns, 16 de novembre

11:00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de Catalunya.—13:00: Emissió de sobretaula.—13:30: Concert pel Sextet Radio.—14:00: Informació teatral. Discos selectes. Secció cinematogràfica.—14:20: Continuació del concert.—14:50: Borsa del Treball.—15:00: Sessió radiobenèfica.—16:00: Tancament de l'estació.—19:00: Tercet Radio Barcelona.—19:30: Cotitzacions de mercaderies, valors i monedes. Programa del radioient.—20:20: Informació esportiva.

Notes Religioses

Sants de demà.—Diumenge XXV després de Pentecosta. Sant Eugeni, arquebisbe.

Dilluns: El Beat Pau Navarro, S. J.

QUARANTA HORES

Demà i dilluns seran a l'església del Cor de Maria.

Basilica parroquial de Santa Maria.

Diumenge, 15 de novembre. Missa cada hora, des de les 5 a les 10; les últimes a dos quarts de 12 i 12. Matí, a dos quarts de 7, visita a Santa Teresa,

pròpia del dia 15; a dos quarts de 8, Set diumenges (II) a Sant Josep; a les vuit, mes de les Animes; a un quart de deu, missa de la Congregació Mariana; a les deu, missa conventual; a dos quarts de dotze, homilia, i a les dotze, punt doctrinal.

Tarda, a dos quarts de 4, Catecisme. A les 7, Rosari i funció dedicada a Sant Rafael, amb sermó.

Tots els dies feiners missa cada mitja hora, des de dos quarts de sis a les 9, la última a les 11. Els matins, a dos quarts de set, trisagi; a les 7, meditació. A les 8, mes de les Animes, a càrrec de l'Obra Expiatòria; a les 9, missa conventual cantada. Al vespre, a les 7, rosari.

Parròquia de Sant Joan i Sant Josep.

Diumenge, 8 de novembre. A dos quarts de 7, mes de les Animes; a dos quarts de 8, exercici dels Set diumenges (VI) a honor del gloriós Patriarca Sant Josep; a les 8, missa de Comunió general, reglamentària de totes les Associacions de la parròquia: Lliga de Perseverança, Filles de Maria, Patronat de Sant Josep, etc., i a més són pregats a assistir-hi tots els feligresos, com a acte de major fruit del Sant Novenari; a les 10, ofici parroquial; a les 11, última missa amb explicació doctrinal.

Tarda, a dos quarts de 4, Catecisme; a les 7, Rosari i acabament del Novenari d'Animes, sermó i absolta.

Tots els dies feiners missa cada mitja hora, de dos quarts de 7 a les nou. A dos quarts de 7 del matí, missa i exercici del mes de les Animes.

Església de Santa Anna.—Demà, missa cada mitja hora, des de dos quarts de sis a dos quarts de deu; la última, a les 11. Els dies feiners, des de dos quarts de sis a dos quarts de nou.

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat celebrarà demà els cultes següents: Matí, a les 8, missa amb Comunió general. Tarda, a tres quarts de set, rosari, visita espiritual, sermó, Salve, goigs i besamans.

La Missa s'aplicarà en sufragi de l'ànima del Rnd. P. Magí Ballbé, Escolapi. El sermó a càrrec del Rnd. P. Director, Calassanç Balañà, Sch. P.

Capella de Sant Simó.—Demà diumenge, a les 8, catecisme, i a dos quarts de 9, missa amb homilia.

La conferència de demà al Foment.

Demà diumenge, al Foment Mataroní, s'hi celebrarà a dos quarts d'una del migdia una interessantíssima Conferència en la qual el Dr. A. Bonet

Prevere, Catedràtic de l'Universitat de Barcelona, exposarà als joves mataronins les característiques essencials de la novella i prometedora F. J. C. (Federació Joves Cristians de Catalunya) en els seus múltiples aspectes morals, esportius, professionals i culturals.

Explicarà també en termes generals el que serà el setmanari «Flanca» òrgan de la F. J. C. Parlaran ultra l'esmentat Dr. Bonet els senyors J. Mullet i Ferran Ruiz Hébrard, president i secretari respectivament de la F. J. C.

El Grup Acliu Joventut (G. A. J.) es complau des d'aquestes planes en convidar a tot el Jovent Mataroní conscient dels seus deures, a aquest acte, en la seguretat que hi trobarà una orientació ferma i ben fonamentada dins el confusióisme del moment actual.

Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Mataró

Ha ingressat aquesta setmana la quantitat de 135.983 ptes. 70 cts. procedents de 259 imposicions.

S'han retornat 194.532 ptes. 99 cts. a petició de 232 interessats.

Mataró, 8 de novembre de 1931.

El Director de torn,
Joan Clavell Clavell

Débiles Mixir Gallo

da Vida y Juventud

NUVIS **CARRERAS** NUVIS **vosre** NUVIS **Fotógraf**
St. Antoni, 32 Mataró

MANQUEN APRENTÉS, COBRANT, a l'

ACADEMIA DE TALL I CONFECCIÓ

VILARDEBÓ

PROFESSORA TITULAR DE L'ACADEMIA «MARTÍ»

CLASSES DE DIA I DE NIT

CARRER M. J. VERDAGUER, 50.—MATARÓ

Al Turó de Sardanyola

El millor paratge. Temperatura agradable tot l'any. Hermós panorama mar i terra. Nova carretera a peu del tramvia.

ES VEN TERRENY

amb riquíssima aigua potable i electricitat.

Raó: J. P., Fermí Galan (abans Reial), 544.—Mataró.

JOIERIA - ARGENTERIA - RELLOTGERIA - OPTICA

Francisco Fábregas

SUCCESSOR DE L'ANTIGA «CASA RECODER» — FUNDADA EN 1774

Enric Granados, 45

Mataró

Ensenyament de Tall i Confecció

segons el SISTEMA MARTÍ

Professora FRANCESCA GAUDI

Es faciliten patrons a preus módics

Matí, de 11 a 1
Tarda, de 4 a 7

FERMÍ GALAN, núm. 332

ES VEN CASA

Dos lloguers i pis claus en ma, podent-se habitar tot seguit; bona construcció, bona renda, aigua, gas, electricitat, water aire i sol; preu: 4.200 duros. Vinguí a veure-la amb el seu mestre d'obres de confiança, que li aconsellarà. No compri per mitjà de persones que no hi entenen res.

COMPRARIA APARELL DE RADIO

de 5 o més làmpares, usat, modern

Raó: Sant Bonaventura, 1, pis.—Mataró.

TOS
LAMEDOR PECTORAL

Més de 200
anys d'èxit

CURI I PREVIINGUI

GRIP, BRONQUITIS, ASMA, REFREDATS i totes
les molèsties i afeccions de l'aparell respiratori

Prengui al sentir-se indisposat

LAMEDOR PECTORAL

De venda en totes les Farmàcies
i Centres d'Específics

BARCELONA
MONCADA, 10

Senyoreta estrangera

Desitja habitació amoblada i amb
dret a cuina.

Raó: Administració DIARI.

Ocasió

Es venen unes ventalles, grans, en
bon estat i a preu reduït.

Raó: Carrer de la Palma, 25.—Mataró.

TAXIS-MATARO

Telèfon 220

de **JOAQUIM CASTELLS**

Servei permanent i especial per a casa-
ments, bateigs i grans excursions

Preus econòmics

Parada: Restaurant Bar Automàtic
Telèfon 72 (Davant de l'Estació)

Demaneu al Centre de Telèfons:

TAXIS MATARÓ

Magatzem per a llogar

espaiós, molt clar, aigua, electricitat i
instal·lació per a força motriu.

Raó: Francesc Macià, 74, 2on